

Povstaň, Kristova církvi!

Rick Joyner

Ústup církve je nyní u konce. Od nynějška to už jde jen kupředu. Církev se bude stále více dávat do pohybu, až na sebe upozorní celý svět. Do boje půjde s rozhodností. Sama příroda se bude třást a chvět, aby tím dala najevo, že se daly do pohybu základy nebe a země. Náš Bůh ale udrží převahu a naše vítězství je jisté. Teď je čas být tak smělý, jako nikdy před tím. Není cesty zpět. Toto je ten správný okamžik, abychom své síly koncentrovali na podstatné záležitosti naší doby.

Koncentrace sil

Když Bible popisuje situaci našeho duchovního konfliktu, často používá vojenské výrazy. Pro obě pole totiž platí zcela podobné principy. Jedna osvědčená strategie se jmenuje: *koncentrace všech sil*. Jak nás učí dějiny, tato strategie byla používána ve všech rozhodujících bitvách, i ve válce v Zálivu.

Při takových taženích se spolu střetnou bojové šiky. Obě strany usilují o udržení svých pozic, ale zároveň o objevení slabých míst v linii protivníka. Jakmile se tam dosáhne průlomu, zhroutlí se celá jeho fronta a nepřítel troubí k ústupu, aby zabránil obklíčení pronikajícími jednotkami.

Duchovní bojování o lidská srdce se formuje podobně. Ve většině válek se bojují různé bitvy na různých frontách. Totéž platí pro naši současnou roztržku v duchovní oblasti. K polím, kterými probíhají duchovní frontové linie, patří naše děti, hudba, média a naše města. Všichni sice jsme součástí jedné Boží armády, přesto je ale pro mnoho křesťanů vhodné zaměřit se na určitou oblast, aby tam ve specializované jednotce zaujali v bitvě zvláštní místo.

Bitva o naše děti

Ve 21. století zuří nelítostná duchovní bitva o srdce našich dětí. Tato bitva už probíhala celé 20. století, ale v novém tisíciletí ještě získá na intenzitě. Pokud se nezaměříme na tento prudký boj o srdce a rozum našich dětí, a sebe i je nevyzbrojíme proti všem útokům, budeme své děti v dosud nevídané míře ztrácet ve prospěch nepřítele. Nesmíme se spokojit s tím, že bychom jen zachovali svůj názor, musíme ofenzivně dosáhnout průlomu. Nepřítel naši mládež svádí tím, že využívá její touhu po opravdovém vztahu k silnému, moudrému Bohu a skrze klam nachází cestu k jejich srdcím.

Stvoření ke společenství

Boj zuří stále prudčeji a tím, že své děti budeme dobrým programem pro mládež držet na uzdě mnoho nedosáhneme. Také nestačí, že děti dostanou jednou v týdně

dobré kázání nebo dobrou dětskou bohoslužbu - to nikoho nenasytí. Bůh je duch. Lidi stvořil tak, aby hladověli po vztahu k nadpřirozenému a tento hlad se nejvíce projevuje v pubertě. Pokud je mládeži zabráněno v přístupu k nadpřirozené Boží moci, bude mimořádně podporována, aby se pustila do pokusů se zlými, nadpřirozenými mocnostmi. Už ve dvacátém století se explozivně rozšířilo čarodějnictví. V tomto tisíciletí bude čarodějnictví ještě mnohem rychleji přibývat, pokud církve nezesílí svůj nadpřirozený vliv. Bible zřetelně dokazuje: být křesťanem znamená pohybovat se v nadpřirozenu.

Potřebujeme schopnost kritického úsudku

V boji o srdce našich dětí se nepřítel nedrží pravidel hry. Satan nasadil ty nejodpornější a nejkrutější prostředky, jaké má k dispozici. Do oběhu už pustil knihy, filmy a hudbu, které mají takovou moc, že nechráněná duše je bezmocně vystavena démonskému útlaku. Potom musíme prožít, že naše děti jsou jako dálkově ovládané. Mnoho křesťanů však nepřítel rozezná teprve tehdy, když se u nich uhnízdil a vybudoval tam mohutné pevnosti. Pokud v této oblasti církve konečně zcela neprocitne, čeká nás mohutný nárůst násilí, namířeného od dětí proti rodičům a ostatním dětem.

Takový incident se stal v dubnu 1999 v malém městě Kittrell, N.C. Debbie Bawcumová přišla večer kolem půl desáté ještě jednou do pokoje svých dvojčat a viděla proti sobě namířené ústí lovecké pušky. Už dříve prosila svého manžela, vášnivého lovce, aby doma nepřechoval zbraně. Udělala rychlý pohyb, aby svým klukům pušku vzala. Ve stejném okamžiku se spustila palba. Jeden z hochů trefil Debbi do ramene a potom sejmul jejího manžela, který se vyřítil po schodech nahoru, aby zakročil. Byla při tom zraněna i jejich sestra Robin.

Dvojčatům, která zabila svého otce, bylo teprve jedenáct let. „Měli takový zvláštní výraz ve tváři,“ řekla Debbie Bawcumová. „Vůbec se to nepodobalo mým chlapcům. Měli takový prázdný výraz. Na malý okamžik to nebyli moji synové.“

Tento příklad nemá vypůsobit strach, ale moudrost. Nemůžeme vydat ducha našich dětí na pospas světu a přesto očekávat, že vyrostou jako křesťané. Skutečně žijeme v nepřátelské zemi. Odložme stranou naše teologické a eschatologické pozice a poznejme: náš úděl není schovávat se, ale při každé příležitosti, která se naskytne plnit peklo.

Rodiče, kteří nevychovávají své děti tak, jak jim ukládá Boží slovo, brzy zjistí, že se jejich děti chopí vedení a jak to půjde budou své rodiče komandovat. Rodiče, kteří se nestarají o to, co jejich děti čtou, jakou hudbu poslouchají, na jaké filmy nebo televizní programy se dívají, budou muset brzy konstatovat, že v jejich dětech je možné pozorovat mimořádně extrémní a zlé mocnosti.

Ted' je čas, abychom se jako nikdy předtím modlili za všechny křesťanské rodiče, pracovníky s mládeží a také za autory dětských knih. Musíme se také modlit za všechny učitele, ředitele škol a rodičovská sdružení. Církve musí konečně uznat, že její práce s dětmi a mládeží je stejně důležitá, jako každá jiná služba v církvi. Ti,

kdo se starají o děti a mládež, nesmí být pouhé chůvy. Jsou povoláni, aby vyzbrojili generaci, která je od počátku světa určena k tomu, aby v temném období světových dějin zaujala své Bohem přidělené místo a vykročila proti nepříteli. Pán bude sbory, které investují zvláště do práce s dětmi a s mládeží, v bohaté míře žehnat, pomazávat a nechá je prospívat.

Proč naši mladí a děti odmítají církev? Protože opravdovou církev ještě nezažili. Když prožijí, co znamená opravdové křesťanství, budou to chtít mít taky. Chození ve víře přesně odráží to, pro co lidé vlastně žijí. Církev se koná 24 hodin denně, sedm dnů v týdnu. Pokud chceme patřit k vojsku, které Pán právě kolem sebe shromažďuje, musíme vyjít z našich vazeb na budovy a programy.

Co jinak ještě můžeme udělat pro naše děti? Nejdůležitější pro ně je, abychom sami přicházeli k Bohu co nejbliže. Jakkoli může být církevní kultura atraktivní - v celém světě není nic tak přitažlivé, jako Boží Syn. Když bude Ježíš vyvýšen, budou všichni lidé přitahováni k němu.

Boj o hudbu

I v 21. století je hudba významným bojištěm. V mnoha ohledech bude nové tisíciletí znít jako nové vydání 60. let dvacátého století, jen s větší intenzitou. Jako tehdy Beatles a jiné skupiny propůjčovaly hudebnímu výrazu sociální napětí, bude i hudba v tomto tisíciletí rozhodujícím způsobem určovat duchovní klima.

Řeč, které každý rozumí

Hudba je označovaná jako „univerzální jazyk,“ protože dokáže překročit všechny sociální i politické bariéry. Je řečí ducha, která zasáhne srdce bez okliky přes hlavu. Kdo vytvoří tuto globálně - duchovní řeč, drží v ruce mocnou zbraň ve válce o naše srdce. Pán si vytvoří zástup hudebníků. Použije je jako duchovní dělostřelectvo, aby vzalo pod palbu některé největší pevnosti nepřítelů - totiž rasismus, drogy, pornografii a spiritismus.

Hudba s rozmanitým publikem

Někteří skladatelé písní budou moci zasáhnout i světské publikum. Pán je připraven nabídnout mládeži alternativní vzory místo oblíbených, ale morálně pochybných hvězd pop musik. Je důležité, aby se tito skladatelé písní nevydali pouze na církevní dráhu, nebo aby nepoužívali církevní terminologii. Ale také se nemají vnucovat tím, že by kopírovali styl světa. Tito zpěváci a hudebníci jsou opravdoví evangelisté, kteří jsou povoláni k tomu, aby prostě rozsávali. Žnout budou ostatní.

Hudba country

Obnovená obliba country hudby, nebo převážně lidové hudby, není náhoda. Tato hudba má svůj původ v církvi a Pán ji chce znovu získat pro svoje záměry. Povolá mnoho hudebníků, kteří jsou na tomto poli špičkou, a když budou následovat jeho volání, mocně je použije. Pak bude lidová hudba, na kterou je stále nahlíženo jako

na hudbu spodních vrstev, sklízet více uznání, než jakýkoliv jiný hudební směr. V opačném případě se stane poněkud bezvýznamnou.

Hudba v uctívání

Chvála a uctívání přinese písně s novým, čerstvým zvukem. Tato hudba nadchne stejně mladé jako staré. Mnoho Božích skladatelů písní bude mít následující zkušenost: budou pozvednuti do nebe, aby slyšeli nebeskou hudbu. Další přijmou hudbu a duchovní písně ve snech a viděních. Síla této nebeské hudby naprosto změní křesťanský všední den. Bude formován opravdovým duchem chvály a uctívání Pána.

Hudba v evangelizaci

Církev musí své týmy chval posuzovat jako přední voj v bitvě o současnou generaci. Dostaneme nový pohled pochopení ztónované a zhudebněné evangelizace. Mnoho hudebních skupin bude ohodnoceno jako skuteční evangelisté a ne jako pouzí baviči. Mnoho misijně nasazených členů skupin musí, stejně jako každá jiná služba, dostat duchovní vyzbrojení a podporu. Oblast hudby bude jedním z největších bojišť 21. století, protože má potenciál dosáhnout v boji proti temnotě největších průlomů.

Bitva o média

Na média nesmíme pohlížet jako na svého nepřítele. V médiích jsou nepřátelé křesťanské víry a mnozí z nich tam zauímají klíčové pozice. Přesto si musíme svobody slova a svobodného tisku vážit jako velikého požehnání. Vůbec nic nepřinese a jen promrháme svůj čas, když se budeme rozčilovat nad vztahem tisku k vládě a jiným problémům. Svůj čas a energii bychom raději měli využít na to, abychom se za něj modlili. Musíme konečně uchopit tuto převratnou pravdu: *Pán skutečně slyší naše modlitby. Dal nám autoritu, která budí bázeň, aby co svážeme na zemi bylo svázané i v nebi. A toto platí i opačně. To, co svážeme na nebi, bude svázáno i na zemi a co rozvážeme v nebi, bude rozvázáno i na zemi.* Křesťané se mají za každý rozhlasový vysílač, každou televizní stanici, každé noviny nebo jiný zdroj informací v jejich blízkosti modlit tak dlouho, dokud není dosaženo takového standartu zodpovědnosti za vysílání, že je zavázán pravdě, poctivosti a slušnosti.

Už přibližně čtyřicet let je téměř v každé zemi světa vyučovaná jako druhý jazyk angličtina, dokonce i v zemích bývalého sovětského svazu. Nyní je tedy pro posluchače možné, aby rozuměli celosvětově vysílaným zprávám CNN nebo jiných anglicky mluvících vysílačů. Zprávy o událostech v křesťanském světě rozšířené nevěřícími reportéry světských vysílačů přispěly k šíření evangelia více, než to dosud dokázaly křesťanské vysílače. Tím nechci podsouvat, že křesťanské vysílače dosud nic nedokázaly. Ale teprve až světské vysílače zpráv, které se v duchovní rovině chovaly neutrálně, budou šířit zprávy o probuzení a o všem, co Bůh právě dělá, bude to mít důsledky, jaké zde dosud nebyly.

Bitva o města

Každá bitva, která se bojuje za určitou pravdu, má svoji vlastní strategii, která je zaměřena na danou duchovní oblast. Klíč k vítězství v každém boji však spočívá v dosažení průlomu. V posledních letech se trochu změnila situace nad některými městy, jako např. Los Angeles. Když však na to přijde, jenom se nám trochu podařilo zatlačit linie nepřítele. Ke skutečnému průlomu na této frontě ještě nedošlo. Teprve až jednou prožijeme, jak je skutečně celé město zabrané pro Ježíše, pobídne to křesťany v celém světě k tomu, aby se pozvedli a s dosud nepoznaným nadšením zabrali svá města. Potom vzniknou četná duchovní předmostí pravdy a čestnosti.

V boji o naše města už bylo dosaženo takového pokroku, že stále více křesťanů je s to sjednotit se s touto strategií duchovního boje za naše města. Důsledkem je zřejmá mobilizace bojových sil. Klíč k průlomu spočívá ve strategii koncentrovat převahu bojových sil v jednom jediném bodu nepřátelské fronty. Nepřátelské linie v této bitvě sice zahrnují každé jednotlivé město a místo. Ke strategicky důležitým bodům ovšem patří jen málo míst, kde se církve v jednotě společně najdou, aby se modlily za probuzení a změnu duchovního klimatu ve městě. Až bude v našich rukou jedna jediná metropole, nepřítel se stáhne i z jiných hlavních měst světa. Musíme tedy posílit naše frontové linie a hnát se dopředu, jak je to jen možné.

Stavíme stejné hradby

Stejně jako v době Nehemjáše bude každé rodině přidělen k obnově zvláštní úsek hradeb. Přesto všichni stavíme stejnou hradbu a společně stojíme jako jeden muž. Kdo chce zakusit více Boží uzdravující moci, nejen že velkoryse strpí souseda, který je jiný a zabývá se např. především studiem Písma, ale také ho využije, když sám bude potřebovat poučení, povzbuzení a usměrnění. Všichni budeme v situaci, kdy se budeme specializovat na zvláštní povolání. Tak bude světlo, které nám je dané, soustředěno na jeden cíl. Když toho konečně dosáhne, stane se laserovým paprskem.

Tímto způsobem zrajeme v porozumění, o co v bitvě vlastně jde, kde je naše místo a kdo stojí vpravo a vlevo vedle nás a to, i když naši sousedé plní jinou funkci. Když se to stane, bude nám Pán moci svěřit duchovní laserové dělo. Jeho svazek paprsků je tak cílený, že může prolomit i nejsilnější pevnosti nepřítele.

*(Úryvek z knihy Prorocká vize 21.století, 2.díl, volný překlad části 9.kapitoly:
Porodní bolesti a zemětřesení, přeložil Petr Dvořák)*

Důvěřuj Hospodinu celým svým srdcem, nespolehej se na svoji rozumnost. Poznávej ho na všech svých cestách, a on napřímí tvé stezky. Nebud' moudrý ve svých očích, boj se Hospodina a odvrát' se od zlého. To bude uzdravením pro tvé tělo a občerstvením pro tvé kosti. (Př 3:5-8)

Je to čest pro všechny jeho věrné!

Tomáš Korčák

Při uctívání na modlitebním setkání (7.11.2011) jsem viděl, jako kdybych byl ve válečné vřavě, seděl na koni a bojoval mečem. Nebyly však ve mně naprosto žádné stopy strachu, ale naopak smělost, odvaha a až určitá rozšafnost. Vzpomněl jsem si na slovo z Písma: **bitvou veselou bojovati bude proti němu** (Iz 30,32 KP). V této smělosti a jistotě úderu nebyla žádná lehkomyšlnost a nerozvážnost. V mém bojování byla obsažena moudrost a bylo zápaseno řádně **podle pravidel** (2Tm 2,5).

Po skončení vítězného zápasu jsem viděl několik lidí procházet osvobozenou a pokojnou krajinou jako Sedm statečných. Krajina a lid byli osvobozeni od stále drancujících bídáků, kteří okrádali a zabíjeli (viz J 10,10). Ti stateční však byli v plném počtu beze ztrát a kráčeli s vědomím, že jsou další bitvy před nimi.

Musel jsem přemýšlet nad starozákonními bitvami, které nám jsou plastickým příkladem bitev novozákonních, kdy nebojujeme proti lidem, ale proti duchovním mocnostem (viz Ef 6,12). Přemýšlel jsem nad bratrovražednými bitvami v knize Soudců, kdy bylo mnoho ztrát na životech, ale i nad několika bitvami, kdy Izraelci neměli žádné ztráty a v boji zvítězili nad svými nepřáteli. Bylo jistě za tím Boží vedení a moudrost a bojování podle Božího řádu Božími zbraněmi v plné Boží zbroji (viz Ef 6,10-18). Nezáleželo na početní převaze, ale na Hospodinu, který vysvobozuje. Zápas je společný a neobstojí v něm nezávislí a svévolní lidé. Spojuje nás Boží bázeň, v uctívání vidíme Boží velikost a převahu. Studujme, co způsobovalo ztráty v bitvách popsanych v Písmu. Je to napsáno k našemu poučení (viz Ř 15,4).

Mezi statečnými bojovníky byly přátelské vztahy, upřímnost, důvěra a rozhodnost bojovat jeden za druhého. Na nic si před sebou nehráli, měli společné úkoly, za kterými šli – osvobozovat zemi a šířit Království. Měli plné vědomí závislosti na Hospodinu, neboť vedení, moudrost, strategie, zbroj, zbraně, meč a síla byly Boží. Jejich hrdost na Hospodina a radost z ovoce zápasu je motivovala do dalších bitev. Vykonal soud nad nepřáteli, jak byl v Písmu zapsán. **Je to čest pro všechny jeho věrné.** (Ž 149,5)

Budoucí generaci budeme vypravovat o Hospodinových chvályhodných skutcích, o jeho síle a jeho divech, které učinil. Ustanovil svědectví v Jákobovi, v Izraeli vydal zákon a přikázal našim otcům, aby s ním seznamovali své syny, aby ho poznalo budoucí pokolení - synové, kteří se jim narodí.

Ti povstanou a budou to vyprávět svým synům, aby složili svou důvěru v Boha, nezapomínali na Boží činy, jeho příkazy střežili. (Ž 78:4-7)

Okamžitý kolaps ve společnosti

Sharon Stone

James W. Goll píše: Následující krátké slovo je od mé přítelkyně, prorokyně a ředitelky organizace Christian International Europe, Sharon Stone. Pojďme pozvednout hlas za Anglii, Spojené království a všechna ostatní místa na zemi, kde dochází k eskalaci násilí. Pojďme přikazovat bouři, aby zmlkla, a namísto toho volat za mocné vylití Ducha svatého. Zde je dramatické slovo od Sharon Stone.

„Vzhledem k okamžitému kolapsu ve společnosti vám s politováním oznamujeme, že dnes večer tento obchod uzavíráme v 6 hodin.“ Toto oznámení se objevilo ve výkladní skříni prodejny hamburgerů během nepokojů a drancování v Londýně. A tak zde máme určité „přirozené prorocké hlasy“, které se během těchto nepokojů vzájemně prolínají s „duchovními prorockými hlasy“. Popisují zlomenou společnost, kterou dovedl do kriminálních způsobů jednání jakýsi způsob nárokuje si smýšlení, jež plyne z nadměrných výhod. Mnoha lidem bylo dovoleno cítit se tak, jako by jim svět byl něco dlužen a také se domnívat, že za své jednání neponesou žádné důsledky. To přineslo v určitých oblastech společnosti nedostatek zodpovědnosti a sobectví.

Bůh říká: „Co vám kdo dluží?“

V tomto případě se nejedná o lidská práva, ale o požívání nadměrných výhod. To, co se objevuje v přirozené sféře, je v naprostém protikladu s mým jednáním v Duchu svatém. Dávám povstat revoluci skrze mladé, mně radikálně vydané lidi, a ne ty, kteří bezdůvodně rabují. Povstane probuzení mládeže, která nebude zabíjet, krást ani ničit. Budou znát svého Boha, budou silní a budou činit hrdinské skutky. Toto pomůže:

- dovést celý národ do jeho určení,
- vybudovat tzv. duchovní spád, který se energickým způsobem rozšíří do různých zemí.

Dochází k uvolnění Božích ctitelů – válečníků, kteří vybudují a způsobí vzestup Božího království. Když budou ostatní po celém světě sledovat, jak jednám v Anglii, budou se v naději radovat. Lidé budou totiž lépe reagovat na naději než na strach. A tato „anarchie“ na ulicích Londýna dá průchod podivuhodné milosti (Amazing Grace), která se projeví v moci a lásce skrze radikální mládež. ***Kde se rozhojnil hřích, tam se nadmíru rozhojnila milost.*** (Ř 5:20)

Přímluvci, dnes vedeme bitvu za Británii!

Sharon Stone, Christian International Europe, www.cieurope.org, srpen 2011-12-14

**Každou modlitbou a prosbou se v každý čas modlete
v Duchu a k tomu bděte s veškerou vytrvalostí a prosbou za
všechny svaté. (Ef 6,18)**

Romové na Spiši a naděje pro Čechy

Tomáš Korčák

Loni v létě jsem se svojí rodinou navštívil romský sbor Kresťanská misia Maranata ve Spišské Nové Vsi. Byl zrovna deštivý den, takže na nedělním shromáždění bylo asi „jen“ 400 lidí. Při mocných chvalách nedaleko mne začala křičet žena s velmi ztrápeným výrazem v obličeji. Po chvíli byla radostná a uvolněná a pokračovala ve chvalách. Vyšel z ní démon, aniž se za ní někdo modlil. Pomazání Ducha svatého bylo přítomné. Poté kázal Rom (tehdy diakon sboru). Říkal jsem si: „To je výsměch intelektuálnímu kázání.“ Asi po hodině skončil a já věděl, že jeho slovo bylo vymodlené do situace a nakonec mělo i hlavu a patu a byla v něm Boží moudrost. Pak přišla výzva k přijetí Pána a asi 15 většinou mladých lidí přišlo a přijalo Ježíše. Nastaly chvály a modlitby za nemocné a zase bylo přítomné pomazání k uzdravování a vysvobození od démonů. Říkal jsem si: „Chtěl bych umět kázat jako ten Rom!“

Při uctívání v tomto sboru jsem vnímal, jak mi Duch svatý připomíná asi 15 let staré proroctví, kdy jsem na modlitbách zápasil za naši oblast. Věřím, že mi Bůh tehdy řekl, že svůj pohyb začne mezi Romy, aby se naplnilo slovo: **Zahubím moudrost moudrých a rozumnost rozumných zavrhu. ... Ale co je u světa bláznivé, to si vybral Bůh, aby zahanboval moudré, a co je u světa slabé, to si vybral Bůh, aby zahanboval silné; a co je u světa neurozené a méněcenné, to si vybral Bůh, vybral dokonce i to, co není, aby zrušil to, co je, aby se žádné tělo nemohlo před Bohem chlubit.** (1K 1,19.27-29) Musel jsem plakat, protože jsem to viděl naplněné.

Asi po roce jsem navštívil sbor Maranata znovu. Lidé jezdí na vyučenou do církví v Americe, já jel (s Pavlem Neústupným) k Romům na Spiš. Za pět dní jsme navštívili 5 shromáždění a na každém se lidé obraceli. Bylo to úžasné, co vzniklo za 7 let, kdy tam začal působit Emil Adam. Byli jsme v romských osadách, viděli radikální život bývalých grázlů, jejich lásku k Pánu, proměněné životy a celé rodiny. V některých osadách ještě ani není voda a elektřina, jsou tam však ryzí a srdeční lidé, milující Pána. V jedné osadě jsme měli setkání na cestě mezi domy (vedle cesty tekla smrdutá stoka) a společně jsme řvali za spásu této oblasti. Zakoušel jsem zde větší Boží moc a pomazání než na některých konferencích.

Romové se obracejí k Bohu, přestávají se opíjet, strkat peníze do automatů, smilnit, lhát, podvádět, zadlužovat se... Dávají si do pořádku své rodiny a domy. Hledají si práci a prací vydělávají peníze. Ve všech domech, které jsem navštívil, byl pořádek, čisto a útulno. Důraz pastora Emila Adama je na proměnu mentality z otroků, kteří mají samé potřeby, na syny, kteří dávají a slouží. Je zde dobře vidět praktické učednictví. Jednoduché evangelium pro jednoduché lidi. Bůh však nemá již jiné – složité evangelium pro složité lidi. Proto je potřeba se stát jednoduchým, aby moc evangelia mohla působit. Jednoduchost není hloupost, ale Boží vlastnost, ke které jsme všichni vyzýváni (např. Mk 10,13-16; 11,25-26; Sk 4,13). Romové se obracejí, je naděje i pro nás Čechy a Slováky!

Rozhovor s pastorem Emilem Adamem a odkaz na video z cesty: www.juda.cz

POMAZÁNÍ

Pavel Neústupný

1. Základy učení o pomazání:

Počátek Ježíšovy činnosti: *Ježíš se vrátil v moci Ducha do Galileje a pověst o něm se rozšířila po celém okolí. Učil v jejich synagógách a všichni ho velmi chválili. Přišel do Nazareta, kde vyrostl. Podle svého obyčeje vešel v sobotní den do synagógy a povstal, aby četl z Písma. Podali mu knihu proroka Izaiáše; otevřel ji a našel místo, kde je psáno: „Duch Hospodinův jest nade mnou; proto mne pomazal, abych přinesl chudým radostnou zvěst; poslal mne, abych vyhlásil zajatcům propuštění a slepým navrácení zraku, abych propustil zdeptané na svobodu, abych vyhlásil léto milosti Hospodinovy.“ (L 4,14-19)*

Bůh pomazal Ježíše z Nazareta Duchem svatým a mocí, Ježíš procházel zemí, všem pomáhal a uzdravoval všechny, kteří byli v moci d'áblův, neboť Bůh byl s ním. (Sk 10,38)

Ježíš byl **poslán** – a **ke službě** – **pomazán**. Duch Boží byl na něm (nebo nad ním). Ježíš působil v moci Ducha svatého. Činil znamení a nadpřirozené věci teprve potom, když na něj přišel Duch svatý, tedy po křtu v Jordánu a po pokoušení v poušti.

Jedno z hebrejských slov pro pomazání je mašah = být ponořen do oleje a posvěcen také mašiach = být posvěcen králem, knězem atd.

Ješua ha Mašiach = „Ježíš, ten pomazaný“

Jedno z řeckých slov pro pomazání = Chrio = (na)mazat, vtírat olej, posvětit, vybrat
Ježíš Kristus = „Ježíš, ten pomazaný“

My jsme také posláni:

Hle, já vás posílám jako ovce mezi vlky... (Mt 10,16) Já jsem vás poslal, abyste žali... (J 4,38) Ježíš jim znovu řekl: „Pokoj vám. Jako mne poslal Otec, tak já posílám vás.“ (J 20, 21)

Přijali jsme Ducha svatého a s ním moc:

...ale dostanete sílu Ducha svatého, který na vás sestoupí, a budete mi svědky... (Sk 1,8) (nebo: dostanete sílu či moc, až Duch svatý na vás přijde) Síla = schopnost, zplnomocnění, moc; z kořene „dyna“ = schopnost, uschopnění

I my tedy musíme být pomazáni:

A to jsme, vždyť jsme křesťané = od Kristus = pomazaný! **Vy však máte pomazání od toho Svatého...** (1J 2,20) Zřejmě nejsme ale natolik pomazaní, my „pomazaní“, aby to poznali nekřesťané (ti „nepomazaní“)! Máme touhu po větším pomazání??
ANO !!

2. Co je pomazání?

- **Svatá přítomnost Boží** v nás a na nás, která nás uzpůsobuje k neobvyklému a nadpřirozenému
- **Moc Boží**, která se manifestuje v našem středu
- Udělení schopnosti do našeho života činit Boží dílo
- Nadpřirozené vybavení či výzbroj, které potřebujeme ke službě Bohu
- **Boží „nad“ k našemu „přirozenému“ = nadpřirozené** (A. Herrmann)

3. Cíle pomazání

- Služba, nadpřirozené skutky, život ve vítězství, vypůsobení ovoce ducha
- Hlavním cílem jakéhokoliv pomazání, které nám přidělil Duch svatý, je oslava Boha Otce a Syna!
- V pomazání sloužíme výhradně Bohu a jeho Království

Pomazání může být všeobecné pro úkoly všech věřících (evangelizace, misie, uzdravování nemocných, „být mu svědky“), nebo speciální podle specifického Božího povolání (např. vůdcovství, dary služebností – apoštolové, proroci, evangelisté, pastýři, učitelé – dále uctívání, zvláštní umělecké schopnosti atd.).

Peter Tan rozlišuje tři druhy pomazání:

- pomazání věřícího (vložen *do mne*, do mého ducha) = nejdůležitější
- pomazání pro službu (*na mně*) a vybavení dary služebností
- skupinové pomazání (*na shromáždění* věřících, např. Sk 4,23-31)

4. Pomazání vnímané pocity

- Pomazání je vnímatelné našimi smysly: *A hned vyschl pramen její krve a pocítila na těle, že je uzdravena ze svého trápení. Ježíš hned v sobě rozpoznal tu moc, která z něho vyšla, otočil se v zástupu a řekl: „Kdo se dotkl mých šatů?“ Ježíš se rozhlížel, aby spatřil tu, která to učinila.* (Mk 5:29-32)
- Pomazání je přenosné: *A Bůh skrze Pavlovy ruce konal neobvyklé mocné činy, takže i na nemocné odnášeli šátky a zástěry, které se dotkly jeho těla a nemoci se od nich vzdalovaly a zlí duchové vycházeli.* (Sk 19:11-12)

5. Manifestace pomazání

Mohou být nejrůznějšího druhu a nejrůznější intenzity a *jsou naprosto individuální*: elektrický proud, teplo, horko, svědění, chvění, plášť nebo ruka na rameni, proud Boží přítomnosti při vdechování, neschopnost udržet se na nohou a pod. Ale pozor: podle Bible nežijeme pocity, nýbrž vírou: *...jak je napsáno: Spravedlivý bude živ z víry.* (Ř 1,17b)

Nesmíme však být žárliví na druhé, nesmíme se cítit ošizeni, když nic nebo skoro nic necítíme! Neměli bychom na druhé straně netrpělivě předbíhat Boha a jednat tělesně!

Měli bychom vyvinout schopnost poznat, zda je na nás pomazání. Když Eliáš poznal, že na něm není prorocké pomazání, nechal hrát hudebníka: ***Elíša nato izraelskému králi řekl: "Jakože živ je Hospodin zástupů, v jehož službách stojím, kdybych neměl ohled na Jóšafata, krále judského, tebe bych si ani nevšiml, ani bych se na tebe nepodíval. Ale nyní mi přiveďte hudebníka." Když hudebník hrál, byla nad Eliášou Hospodinova ruka.*** (2Kr 3,14-15)

6. Jak přijdeme pod pomazání?

Řekli jsme už, že pomazání je svatá přítomnost Boží v nás a na nás, že je to manifestace Boží moci.

Čím větší je Boží přítomnost, tím větší je pomazání! Zodpovědnost za míru jeho přítomnosti leží na nás! Na začátku je hlad a touha po větším pomazání, po jeho přítomnosti, po **VÍC!** Potřebujeme vytrvalost a neústupnost, jako je měl Eliáš, když šel neustále za Eliášem, než dostal svou dvojitou porci pomazání!

Pomazání je vlastně osoba, Duch svatý, a my ho potřebujeme! Duch svatý je přitahován naší nouzí, zoufalostí, zlomeností, prázdnotou a touhou po změně. Je přitahován na místa nedostatku, suchosti, žízně, hladu a bolesti. Jsme-li v tomto stavu, neděláme si iluzi, že všechno zvládneme sami!

Země byla pustá a prázdná a nad propastnou tůňí byla tma. Ale nad vodami vznášel se duch Boží. (Gn 1:2) Duch svatý se vznáší, spočívá nad naší potřebností a prázdnotou. Způsobí pak, že Bůh promluví do našeho života a naší služby a přinese světlo! Chceme-li, aby se Boží přítomnost manifestovala v našem životě, potřebujeme nějaký nedostatek, slabost, vědomí lidské nedostatečnosti. Nově pak hledáme Boha, voláme o pomoc, intenzívně se modlíme.

Pavel píše v 2K 12:9-10: ***...ale on mi řekl: „Stačí ti má milost, neboť má moc se dokonává ve slabosti.“ Velmi rád se tedy budu chlubit spíše svými slabostmi, aby na mně spočinula moc Kristova. Proto mám zálibu v slabostech, v zlém zacházení, v tísních, v pronásledováních a úzkostech pro Krista. Neboť když jsem slabý, tehdy jsem mocný.***

Eliáš požádal vdovu, aby přinesla co nejvíce **prázdnych nádob** na olej, což je symbol Ducha svatého. Olej se rozmnožil *v prázdnych, ne v plných nádobách!* Kdo chce zažít zázraky a znamení (pro sebe a pro druhé), musí být úplně závislý na Bohu a musí ho **potřebovat!**

Každému je dáván projev Ducha ke společnému prospěchu (sympheron = výhoda, zisk, prospěch). (1K 12,7)

A. Herrmann mluví o vytrvalé *pozitivní nespokojenosti*, či jinde o *kreativní svaté nespokojenosti*. Bill Johnson píše v knize „Když nebe pronikne na zem“: „Pravá

zlomenost vede do závislosti na Bohu a tím také k radikální poslušnosti, která uvolňuje moc evangelia pro svět kolem nás.“ Pán nás vybízí: Hledej mě! Kdo hledá, najde!

Hlad a žízeň po Bohu

Rodney Howard-Browne píše v knize „Pomazání – dotek od Boha“: *Věděl jsem, že existuje daleko, daleko víc. Během let jsem byl stále hladovější po Bohu. V červenci 1979 jsem v naprosté zoufalosti volal po Bohu. Chtěl jsem za každou cenu, aby se mi zjevil a získal ve mně podobu. Byl jsem hladový. Bůh mi řekl, že musím být hladový a žíznivý. Nejdřív jsem mu řekl: „Proč mi to tedy nedáš? Sloužil jsem ti do teďka celý život. Byl jsem vždycky hodný hoch. Nedělal jsem ani to, ani ono zlé, co dělali ti druzí. Bože, já si to zasloužím!“ Bůh mi odpověděl: „Lidé na mě nedělají dojem. Přijď ke mně tak jako všichni, co ke mně přicházejí. Přijď ve víře, buď hladový a měj po tom touhu. Potom ti to dám.“*

Musíme dychtit po přítomnosti Boží jako člověk, který je tři dny na poušti a dychtí po vodě. Vše, co chce, je voda. Kdyby mu v této situaci nějaký člověk nabídl milion korun, nepřijal by to a chraptivě by volal: „Ne, dej mi vodu, vodu, chci vodu!“ Dychtí po vodě – víc než po samém životě, protože voda je to jediné, co mu může život zachránit. Když takto zoufale dychtíš po Duchu svatém, že nechceš mít nic jiného – potom přijde. Něco vychází z tohoto tak hladového a žíznivého srdce, co Boha podnítl k tomu, aby nechal projít svou moc kolem milionu druhých a přišel právě k tvému domu. (Salbung - Berührt von Gott, str. 81)

7. Cena pomazání

Pomazání je drahocenné a svaté. Bůh očekává od svých nádob posvěcení. Rozšíření a prohloubení přichází skrze zabývání se Slovem Božím, modlitbu, půst a uctívání. **Potřebujeme trávit čas v jeho svaté přítomnosti!**

Charakterový základ pro silné pomazání: pokora a poslušnost. Dlouhodobé formování charakteru: naše JÁ, naše vlastní vůle ustupují. Nejsem chytrý, silný, nic nehraji, a nepředstírám, jsem silný V NĚM. To je cena pomazání. Tedy: *ne výkon, nýbrž naopak vzdání se výkonu!*

Pro pomazání pro službu je obzvlášť důležité *být věrný a stát k dispozici!* Cena pomazání: Kathryn Kuhlmannová řekla, že jí to stálo *celý život.*

8. Společenství s Duchem svatým

Milost Pána Ježíše Krista, láska Boží a společenství svatého Ducha se všemi vámi. (2K 13,13) Bůh, jemuž sloužím ve svém duchu v evangeliu jeho Syna... (Ř 1:9) Kdo se však připojuje k Pánu, je s ním jeden duch. (1K 6:17)

Pavel nasměrovává svého ducha a touží po Duchu svatém a společenství s ním. Jde zde tedy o společenství našeho ducha s Duchem svatým. Je to duchovní stav

zaměření našeho těla, duše a ducha na Boží svatou přítomnost. Z toho vzniká nadpřirozená síla - pomazání.

Dimenze Ducha, do které vstupujeme a kterou můžeme zase opustit, je úzce spojená s námi samými. Účinek u Pavla: ...má řeč a mé kázání se neopíraly o vemlouvavá slova lidské moudrosti, ale prokazovaly se Duchem a mocí, aby se tak vaše víra nezakládala na moudrosti lidské, ale na moci Boží. (1K 2,4-5)

Vypracováno s použitím knih: Andreas Herrmann: Die Salbung, nach der du dich sehnst (Pomazání, po kterém toužíš); Peter Tan: Pomazání; Rodney-Howard-Browne: Salbung – Berührt von Gott (angl.orig. titul The touch of God) © Pavel Neústupný 2011

Doporučené knihy o pomazání Ducha svatého v českém a slovenském jazyce:

1. Tan Peter: Pomazání Ducha svatého (Voda života 1993)
2. Hagin Kenneth E.: Porozumět pomazání (Petřina 2011)
3. Hagin Kenneth E.: Uzdravující pomazání (Petřina 2010)
4. Hinn Benny: Pomazanie (KS Humenné 2004)
5. Hinn Benny: Dobré ráno, Duchu svatý (Šípek 1996)
6. Freidzon Claudio: Duchu svatý, hladovím po tobě (Křesťanský život 1997)
7. Cho Yonggi: Duch svatý - můj starší partner (Šípek 1996)

Nesnesitelná lehkost kliknutí

Dan Drápal

Pravím vám, že z každého planého slova, jež lidé promluví, budou skládat účty v den soudu. (Matouš 12,36)

Snad v každé době se stává, že se církev v něčem přizpůsobuje tomuto světu. Zpravidla to bývá nevědomky – nepředpokládám, že by křesťané chtěli být vědomě neposlušní. Žijeme v konzumní společnosti a jako pamětník mohu posoudit, jak se v tomto směru proměnil i přístup k církvi. Nedávno jsem vedl korespondenci s jedním člověkem, který se rozhoduje, do jakého sboru bude v Praze chodit. Vyměnili jsme si celou řadu sdělení. Daný člověk řešil, co mu který z pražských sborů může nabídnout. Jedinkrát se ani vzdáleně neobjevila úvaha, zda by neměl uvažovat i o tom, co on sám může církvi dát.

Dnes ale chci psát o jiném jevu, byť příbuzném. Dnes jsou již křesťané propojeni internetem a díky tomuto médiu můžeme být „informováni“ o všem možném. Dostaneme nějaký e-mail, který nás trochu zaujme, a příliš si nelámeme hlavu, zda informace v něm obsažené jsou pravdivé či ne. Stačí jediné kliknutí na ikonku „předat dál“ a informaci, kterou jsme obdrželi, ihned přepošleme všem svým přátelům.

Tak se přeposílají různá „proroctví“, kázání, která někoho zaujala, ale i „světské“ informace – třeba o tom, že zemětřesení s následnou vlnou tsunami udělali Japoncům Američané, že Evropská Unie nám zakáže pěstovat si zeleninu na zahrádkách apod.

Nyní budu znít namyšleně, ale rád bych vám dal sám sebe za příklad. Ode mne jste nikdy nic podobného nedostali. Jste tím ochuzeni? Vždyť bych taky mohl kliknout na ikonku „předat dál“... Proč to nedělám?

Protože chci, abyste mohli mít jistotu, že informace, které dostáváte ode mne, jsou ověřené a především pravdivé.

Hřích nemístného klikání

Pán Ježíš nás varuje nejen před slovy vyloženě lživými, ale i před slovy *planými* (kraličtí překládají: *prázdnými*). Z takových slov budeme vydávat počet v den soudu.

Když klikneme na ikonku „předat dál“, tak vlastně žádné slovo nevyslovíme. Možná se tedy někdo cítí být z obliga. Chci ale upozornit na jednu věc: Pokud internetem šíříme zprávy nepravdivé nebo třeba jen polopravdy, nechtěně přispíváme k veliké bolesti současného světa. Mám na mysli stírání rozdílu mezi pravdou a lží. Internet může sloužit pravdě i lži.

Možná vám připadá důležité někomu sdělit, že zemětřesení v Japonsku způsobili Američané. Mně se to zdá jako velká hloupost – nevím, proč by to Američané dělali zrovna Japoncům, a pochybuji, že to je technicky možné. Zaujalo mě, že tato zpráva pochází z Ruska. Když jsem se to dověděl, trochu jsem se přestal divit. (Někteří Rusové se prý také domnívají, že Američané jim jakýmsi vlnami způsobili loňské katastrofální sucho.)

Nemám čas podobné informace ověřovat, natož vyvracet. Ale nabádám vás, nešířte je, pokud si nejste stoprocentně jistí, zda jsou pravdivé. Můžete dělat něco užitečnějšího: Pracovat na svém charakteru, abyste byli vždy a za všech okolností pravdiví – ve svém soukromém životě, na pracovšti, ve veřejném životě. Potřebujeme takové lidi jako Libor Michálek. Nevím, zda jste ho někdy slyšeli mluvit, a pokud ano, zda jste si všimli, *jak* mluví. Nikdy jsem ho neslyšel zesměšňovat odpůrce, nikdy jsem ho neslyšel vyslovovat nedoložitelné dohady, přestože se ho různí reportéři a novináři snažili k podobným věcem dotlačit a kladli mu značně sugestivní otázky. Popisoval vždy jen to, co jasně viděl – a přitom byla jeho slova velmi zajímavá a svým způsobem výbušná. Popravdě řečeno, zajímavější než různé „zajímavé“ zvěsti, šířící se internetem. Bůh vám nebude vyčítat, že jsou věci, kterým nerozumíte. Jako šířitelé neověřených informací nebudete mít pro Boží království žádnou hodnotu. Pokud budete stát pevně na svém místě a zůstanete pravdiví, můžete pro tuto společnost i pro Boží království udělat více, než si myslíte.

A pak bude dobré, když se budeme snažit být odborníkem každý ve svém oboru. Mně by třeba zajímalo, co by o oněch zprávách o uměle vyvolaném zemětřesení řekl nějaký geofyzik. Já jsem vystudoval teologii a snažím se zodpovědět na různé odborné dotazy typu „jak je to v hebrejštině“ apod., přestože mě to někdy stojí

spoustu drahocenného času. Chci druhým sloužit tím, co znám. A jsem rád, když se setkám s někým, kdo je skutečně mistrem ve svém oboru.

Nenaplněná proroctví

Zvláštní kapitolou jsou přeposílaná „proroctví“. Ač nerad, musím upozornit na to, že často i velice vážení lidé vyslovili věci, které se prostě nestaly. Mám na mysli třeba proroctví Davida Wilkersona, že nastane ekonomický kolaps Mexika a po něm celých Spojených států. Pokud se dobře pamatuji, k tomu kolapsu mělo dojít počátkem loňského roku. Už si nepamatuji, kolik lidí mi toto proroctví přeposlalo. Nevím, zda bratr Wilkerson z tohoto proroctví činil pokání – pokud ano, ti lidé, kteří mi přeposlali jeho falešné proroctví, už mi nepřeposlali zprávu o jeho pokání. Podobných nenaplněných proroctví dostávám každoročně několik – sám se po nich nijak aktivně nepídím. Uvědomujeme si, co tady vzniká? Naprostá lhostejnost k pravdě! Naprostá neúcta k proroctví! Mám za to, že je to od zlého: Až pak přijde pravé proroctví, hrozí, že k němu budeme mít stejnou nedůvěru jako k těm falešným!

Proto znovu volám k „internetové hygieně“. Než nějakou zprávu přepošlete dál, podívejte se nejprve na webovou stránku www.hoax.cz, kde najdete poučení o tom, co je to hoax (falešná zpráva šířící se internetem) a kde si můžete ověřit, zda zpráva, kterou jste právě dostali, není také hoax. Pro zajímavost, k dnešnímu dni tato stránka uvádí tyto nejrozšířenější hoaxy:

- Psík - 7 štěňat retrívrů (7 Golden Retriever)
- Radiace z Fukušimy
- Pangasius - je to k jídlu?
- Rachel (Rakovina mozku / Leukémia)
- Microsoft rozdává peníze
- Life is beautiful
- V nouzi zadej PIN opačně
- První jihlavské dítě roku 2011
- INVITATION - Olympijská pochodeň
- MARGARÍNY a zdravotní riziko (Rama s nama)

Automaticky můžete za hoax považovat každou zprávu o tom, že když někomu přepošlete nějaký e-mail, někdo dostane peníze (třeba rodiče nemocného dítěte).

Pokud jde o zprávy typu „Američané způsobili tsunami“, věřte spíše novinám než internetu. Ten, kdo takovéto zprávy šíří po internetu, se nemusí bát stíhání a nijak se neztrapní, pokud píše nesmysly, protože zůstává v anonymitě. Noviny si to dovolit nemohou. Skutečně důležité zprávy se zpravidla do novin dostanou. A víte, kdo je pod nimi podepsán.

Zásadně nešířte zprávy neověřené a neověřitelné, zejména ty, pod nimiž chybí jakýkoli podpis. A pokud tam podpis je, ověřte si, o koho jde. Stačí zadat jméno autora do Googlu a zpravidla vám o něm vypadnou nějaké relevantní informace.

Křesťané by měli být vzorem pravdivosti a příkladem tomuto světu v opatrném a odpovědném zacházení se slovy a s informacemi. Bohužel zatím mám dojem, že si nechají kde co nabulíkovat ještě snáze, než ostatní.

Jistě jste si všimli, že jsem v tomto článku nikde nenapsal „Takto praví Hospodin“, „Ježíšovo poselství církvi“ nebo cokoli podobného. Nicméně k něčemu se přiznám. Byl bych rád, kdyby ses vážně zamyslel, zda ti skrze tento článek nechce něco říci sám Bůh.

24. března 2011

Jak ven z dluhů

Smí si křesťan půjčovat a má půjčovat?

Dan Drápal

Základem tohoto kázání je slovo z Římanům 13,8: **Nikomu nebud'te nic dlužni, než abyste se navzájem milovali, neboť ten, kdo miluje druhého, naplnil Zákon.** Toto je cílový stav každého křesťana: abychom nikomu nebyli nic dlužni. Druhým důležitým slovem je 5M 28,12: **Hospodin ti otevře svou štědrnou pokladnici, nebesa, aby v pravý čas dal tvé zemi déšť a požehnal každé práci tvých rukou. Budeš půjčovat mnohým pronárodům, ale sám si nebudeš muset půjčovat.**

Ideální stav tedy je, když jsi bez dluhů a můžeš půjčovat. To je Boží požehnání. Prosperita skutečně je Boží požehnání, ale není to první požehnání (v tom je někdy úskalí kázání o prosperitě), mnozí lidé se nachytají na to, že když uvěří, zbohatnou. Úskalí je totiž v tom, že **kořenem všeho zlého je láska k penězům; a někteří, kdo se po nich pachtili, zbloudili od víry a způsobili si mnoho bolestí.** (1Tm 6,10)

To však nemění nic na tom, že máme prosperovat. Pod pojmem prosperita se však nerozumí mít mnoho majetku, ale mít na každé dobré dílo. Jsme správci majetku, nic jsme si nepřinesli, nic si neodneseme. Ale podle podobenství o hřivnách máme rozmnožovat to, co je nám dáno.

Jsou mezi námi sourozenci, kteří uvěřili a jsou po uši v dluzích. Zde je několik kroků, jak z této situace ven. Je třeba zjistit **příčinu**, proč jsou lidé v dluzích:

- Neschopnost hospodařit
- Prokletí
- Neznalost Božích zásad pro hospodaření
- Nerealistické hodnocení vlastních schopností

Lidé však zpravidla připisují své problémy tomu, že neměli štěstí, že je špatná ekonomická situace, špatné zákony, jiní jim ublížili apod. Neobrácený člověk většinou vidí problémy v okolnostech nebo v druhých lidech. Pokud si však nepřiznáme, že je příčina v nás, tak není řešení tohoto problému.

Zde je několik základních poučení k řešení problému, tedy **jak se dostat z dluhů**:

- Zjistit, jaké jsou mé příjmy (plat, důchod, aj.)

- Jaká jsou má stálá vydání (nájem, inkaso, telefon, tramvajenka, alimony, splátky půjček apod., DESÁTKY)
- Kolik mi zbývá po sečtení výše uvedených položek na ostatní
- Kolik z toho chci oddělit na potraviny
- Kolik mi potom zbývá

Po ujasnění těchto otázek nastanou pouze dvě eventuality:

1. *Zjistíme, že nemůžeme vyjít.*

Zde je třeba si ujasnit:

- Které výdaje mohu zrušit (kurs němčiny..)
- Kde mohu náklady snížit (elektrina, plyn, telefon, přestěhování se do levnějšího bytu)
- Zda mohu dosáhnout vyššího příjmu

Toto jsou legitimní otázky a přesto je třeba nemít „mentalitu chudoby“.

2. *Zjistím, že bych měl vyjít, a přesto nevycházím.*

- Je třeba inventarizovat všechna vydání v tzv. „zemi nikoho“, což je rozdíl mezi tím, co máme a co nutně musíme vydat.
- Pokud stále nevycházím, je třeba se modlit, prosit o požehnání a hledat, zda jsem někde na sebe nevedl prokletí.

Na tomto místě je dobré připomenout, že ve společenství bychom měli pomoci těm, kteří jsou v tomto problému.

Čím na sebe člověk uvádí prokletí?

V 5. Mojžíšově 27 a 28 kapitole jsou uvedena prokletí i požehnání. Základní příčina prokletí je ve slově: **Jestliže nebudeš poslouchat hlasu Hospodina, Boha svého.**

- Nectí Boha ze svého majetku
- Neplatí daně

V epištole Římanům 13,7 je zapsáno: **Dejte každému, co jste povinni, komu daň, tomu daň, komu clo, tomu clo, komu bázeň, tomu bázeň, komu čest, tomu čest.** Dokonce je řečeno, proč máme platit daně: **Proto také platíte daně, neboť vládcové jsou Božími služebníky a právě tomu se vytrvale věnují.** (v. 6)

- Někoho podvedl
- Prokletí po předcích

Chceme-li se z problémů dostat, musíme prodat vše nezbytné a na minimum omezit osobní spotřebu. Chce to zkrátka radikální řešení.

I v církvi je neznalost některých Božích zásad pro hospodaření: **Můj synu, jestliže ses zaručil za svého druhu nebo se zavázal rukoudáním za cizáka a zapletl se výroky svých úst, a výroky svých úst se chytil, udělej, můj synu, toto: Hled' se vyprostit. Dostal ses do rukou svého druhu. Jdi, vrhni se do bláta a naléhej na svého druhu. Nedopřej svým očím spánku, ani zdřímnout nedávej svým víčkům. Jak gazela vytrhni se z rukou, jako ptáče z rukou čihařových.** (Př 6,1-5)

Toto je slovo proti všemu ručení; nejen u cizích, ale i u svého druha.

Jdi k mravenci, lenochu, dívej se, jak žije, ať zmoudříš. Ač nemá žádného vůdce, dozorce či vládce, opatřuje si v létě pokrm, o žních sklízí svou potravu. Jak dlouho, lenochu, budeš ležet? Kdy se probudíš ze svého spánku? Trochu si pospíš, trochu zdřímneš, trochu složíš ruce v klín a poležíš si a tvá chudoba přijde jak pobuda a tvá nouze jako ozbrojenec. (Př 6,6-11)

Nyní se obrátíme k tématu, zda si křesťan může půjčovat. Již si nemyslím, že si křesťan nesmí půjčovat. Podívejme se na to v širším kontextu a ve světle slova: „...**budeš půjčovat mnohým pronárodům...**“. Pokud máme půjčovat, pak to jistě není navádění ke hříchu nebo jeho podpora.

Půjčit si můžeme, ale pod trojí podmínkou:

- Mohu si půjčit na věci nezbytné k vydělávání (náradí, stroje), ale ne na zbytné věci jako magnetofon apod.
- Nemohu si půjčit více, než kolik bych mohl splatit, kdybych prodal vše, co mám.
- Nemohu si půjčit více, než kolik jsem schopen splatit během 7 let. Znalci Písma vědí, že v Izraeli platil zákon, podle kterého se 7. rokem promíjejí všechny dluhy a celé hospodářství se nějak točí kolem 7 (podle jednoho ekonomického příspěvku se uvádí, že ekonomiky stavěné na půjčkách splatných v rozmezí 20 až 30 let mají problémy).

Chce-li tedy člověk prosperovat, měl by se držet těchto zásad.

(Myslím, že může být vzat úvěr na bydlení s delší splatností podle logiky: mám dávat stejné peníze do cizího /podnájmu či pronájmu/ nebo již do svého ve splátkách úvěru. - pozn. tk)

Komu a jak půjčovat?

- Nepůjčujeme na hřích
- Půjčujeme na základě jasné smlouvy
- Půjčujeme po zvážení, zda nám ten člověk může vrátit (pokud vidíme, že nemůže, je lépe věc darovat, můžeme-li)

Hospodinu půjčuje, kdo se nad nuzným smilovává, on mu odplatí jeho dobročinnost. (Př 19,17) Kdo tě prosí, tomu dej, a kdo si chce od tebe vypůjčit, od toho se neodvracej. (Mt 5,42) Nepřehlédněme lidi, kteří opravdu pomoc potřebují, ale sami si o ni neřeknou.

Do dluhů se člověk také může dostat tím, že nerealisticky zhodnotil své schopnosti, např. při vstupu do podnikání. Máme společenství a proto se poraďme s lidmi, kteří touto cestou šli před námi.

Na závěr, co tedy s tím, jsme-li v dluzích?

- Udělejme si splátkový kalendář
- Říkejme každému pravdu - i úřadům
- Modleme se!

Není zcela jasná odpověď na to, zda pomoci vykoupit dluhy. Je to pomoc, která není nároková, je to věc milosti a je třeba ji dobře zvážit. Kéž je však naše srdce nakloněno k hledání pomoci! Konečný plán pro nás je prosperita a Bůh je mocen nás z dluhů dostat hned nebo postupně.

Podle biblické hodiny D. Drápala zpracovala H. Čepová. Sborový dopis 1/2000

Vyjděte v pokoji

Tomáš Korčák (19.11.2011)

Chci, aby vaše služba, vaše modlitby, vaše jakékoli činnosti a kroky vycházely z pokoje, synovství a spravedlnosti, kterou jsem vám dal v Kristu. To je pevný základ, který obstojí. Nenechte se vtáhnout do pasti nedostatečnosti a lidské dokonalosti, která je skrze snahu o vlastní spravedlnost. Protože takoví lidé neznají Boží spravedlnost, místo toho usilují postavit svou vlastní spravedlnost, a nepodřídili se spravedlnosti Boží. Vyjděte činit mé skutky v mém pokoji. Nečekejte až budete dokonalí, vždyť jste doplněni v Kristu. Vždy pamatujte na slova: Blaženější je dávat než brát.

Dal jsem vám svůj věčný život, kterým je, abyste poznávali jediného pravého Boha a Ježíše Krista. Dávám vám svá Slova, abyste ve mně měli pokoj. I uprostřed soužení tohoto světa buďte dobré mysli, neboť já jsem přemohl svět. Dal jsem vám svůj pokoj, který nezná tento svět, proto ať se vaše srdce nechvěje a není bázlivé. Mysl upevněnou ve mně budu střežit dokonalým pokojem, protože mně důvěřuje. Důvěřujte Hospodinu až navěky, protože v Hospodinu, v Hospodinu je skála věků.

(Biblické odkazy: Ř 10,3; Ko 2,10; Sk 20,35; J 17,3; J 16,33; J 14,27; Iz 26,3-4)

Pravidelná nedělní shromáždění se konají od 15.30 hodin v Domě dětí a mládeže, Na Polabí 2854, Mělník. Každou první neděli v měsíci shromáždění s modlitbami za nemocné.

Bůh naděje kéž vás naplní veškerou radostí a pokojem ve víře, abyste se rozhojňovali v naději mocí Ducha Svatého.

(Ř 15:13)

Vždyť Boží království není pokrm a nápoj, nýbrž spravedlnost, pokoj a radost v Duchu Svatém. Kdo takto slouží Kristu, je milý Bohu a lidé ho mají v úctě.

(Ř 14:17-18)